

ISAK

var Abrahams eneste sønn med Sara. Han var løftesønnen. Patriark nr. 2. Den andre av Israels stamfedre. Navnet betyr latter.

Isaks fødsel var et under. Hans foreldre var henholdsvis 90 og 100 år gamle. De var over fruktbarhetstiden. Gud hadde med vilje ventet så lenge med å gi dem barn så det ikke skulle være tvil om at Isak var et levende Guds under. Hans fødsel og lydighet mot faren inntil døden er et forbilde på Jesus. Hele offer historien er et profetisk bilde på Gud Fader, som er villig til å ofre sin eneste sønn Jesus i sin kjærlighet til menneskene.

Isak ble på Guds befaling omskåret da han var 8 dager gammel. Nesten ofret på Guds befaling når han var 15 år. Gift med Rebekka når han var 40 år, og fikk Jakob og Esau når han var 60 år. Isak døde 180 år gammel.

En brud til Isak (kap.24) Historien om hvordan Abrahams tjener finner en brud til Isak er forbilledlig profetisk:

1. Abraham er forbilde på kongen som ville gjøre bryllup for sin sønn (mat.22.2)
2. Tjeneren er forbilde på D.H.Å. som ikke taler av seg selv, men tar av det som er fra brudgommen og vinner bruden (joh.16.13)
3. Tjeneren er og forbilde på D.H.Å. som utrunder bruden med gavene fra brudgommen (gal.5.22. og 1 kor. 12. 7-11)
4. Tjeneren er og forbilde på D.H.Å som fører bruden fram til å møte brudgommen (rom.8.11)
5. Rebekka er forbilde på menigheten, de som er kalt ut som en ren jomfru for Kristus (1mos.24.16. 2kor.11.2. Ef.5.25-32)
6. Isak er forbilde på brudgommen som bruden ikke har sett, men som hun elsker gjennom tjenerens vitnesbyrd (1 Pet. 1.8)
7. Isak er og forbilde på brudgommen som går ut for å møte og ta imot sin brud (1Mos.24.63 og 1Tess 4.14.flg)

Gud gjentar og stadfester sitt løfte til Abraham for Isak i kap.26

JAKOB

var sønn av Isak og Rebekka og Esaus tvillingbror. Han var patriark nr. 3 og far til Israels 12 stammer.

Jakob betyr: fortrenger, hælgriper. Kan også bety slu, bedrager.

Historien om tvillingenes fødsel leses i 1 Mos.25.19 -26.

Allerede i mors liv støtte de to brødrene mot hverandre og Gud profeterte at den eldste skulle tjene den yngste.

Jakob foretrakk det fredelige livet ved teltet og som hyrde, mens Esau ble en jeger og dermed også farens yndling.

Jakob derimot var morens yndling, og hun var medspiller i komplottet om å tilrane velsignelsen for den yngste sønnen.

Jakob lurte stadig på eldste brorens førstefødsels rett, og en dag han hadde tilbredt en linsestuing og Esau kom hjem trett og sulten, så Jakob sitt snitt til å lure sin kanskje litt mer primitive og enkle bror.

Han benyttet seg av brorens sult og Esau lot seg friste av øyeblikkets behov for umiddelbar tilfredsstillelse, og solgte retten for et måltid mat.

Denne jordiskhet og nærmest ringeakt for det som er av større verdi, det som er av Gud, var det Herren hatet ved Esau og som gjorde at Han utvalgte Jakob framfor Esau.

Hele beretningen er å finne i 1Mos.25,29-34 (Esau selger sin førstefødselsesrett)

I kap.27 kan vi lese om komplottet som resulterer i at Isak på sine gamle dager blir lurt til å velsigne Jakob i Esau's sted og videre at Esau i sin fortvilelse og vrede planlegger å drepe sin yngre bror.

Ved morens list og hjelp sendes Jakob av sted til Mesopotamia, til sin morbror Laban, for å vinne seg en hustru, og ikke som Esau som tok 2 Kananeiske kvinner til ekte til moren og farens store sorg.

Esau representerer det kjødslige mennesket som er mer opptatt av det synlige enn det usynlige og da det gjaldt, solgte han glatt førstefødselsretten sin for noe av mer timelig og synlig verdi som et måltid mat, som representerer menneskets mest grunnleggende behov. Den Himmelske arv er mer verd enn livet og alt annet vi eier og trakter etter her på jorden. Derfor når vår tro og troskap prøves, så går det oftest løs på de mest grunnleggende behov og rettig heter. Vi her i vesten har jo så høy levestandard at det skal ikke så mye til før kjøttet vårt protesterer og pukker på sine "rettigheter" når prøvelsens ild går over oss. Men Skriften er gitt oss til lærdom (2Tim 3,16,), og det finnes mange eksempler i Guds Ord på at Gud utfordrer oss på nettopp vårt kjøds begjæringer, for å kjenne(avsløre) hva som bor i vårt hjerte. Hva vi vil velge når det virkelig gjelder: lydighet og overgivelse til Hans vilje, eller trass og egenrådighet? Står vi på krava eller bøyer vi oss under Guds veldige hånd og sier : Skje Din vilje? Abraham er et strålende eksempel i så måte og ikke minst Jesus selv, og det er jo Ham vi skal likedannes med. Han som lærte seg lydighet gjennom det han led (hebr.5.7-9).

Jakob er altså nå på flukt fra sin brors vrede og på reisen overnatter han ved Luz, hvor Gud taler til ham i en drøm og stadfester sin pakt med ham (1Mos.28,12-18). Etter denne opplevelsen omdøper han Luz til Betel og erklærer sin troskap til Abrahams og Isaks Gud (vers20-21). Deretter forsetter Jakob reisen til Karan hvor hans morbror Laban holder til. Hele beretningen om hvordan Jakob først møter Rakel, Labans datter, og siden tjenestegjør i Labans hus i 14 år og får både Rakel og Lea til hustruer er å finne i de etterfølgende kapitler (29-32).

Tiden hos Laban er en fostringstid for Jakob. Lurendreieren blir lurt av en annen lurendreier, Jakob får smake sin egen medisin. Og i løpet av disse 14 årene ser vi hvordan Gud forbereder ham på det livsforvandlende møtet med Hamselv (Himself). Jakob er på vei hjem til Kana'n, og i frykt for å møte sin bror Esau som kommer mot ham med 400 menn, vender han seg til Gud for utfrielse. Med god grunn frykter han Esau som han lurte og tilranet seg farens velsignelse fra, og nå lider han av dårlig samvittighet. For å frelse Jakob fra sin brors vrede, var det nødvendig at Gud først møtte han som en motstander, slik at Jakob forsto at hans virkelige motstander var Gud selv. Jakob seiret i kampen med Gud ikke med list og lure i kjødets kraft, men ved å gråte og be om nåde (Hos.12. 3-7). Her gjenkjenner vi evangeliets kraft til frelse, 2000 år før Kristus, for Han er i går og i dag den samme, ja til evig tid. Leser vi skriften i Den Hellige Ånds lys ser vi den Røde tråden: Blodspakten. Gud er kjærlighet, usvikelig kjærlighet. Han er mer villig til å tilgi oss enn vi er til å be om tilgivelse! Hans nåde varer fra evighet til evighet. Jakob fikk nå et nytt navn: Israel = Guds kjempe!

I fortsettelsen brukes begge navnene om Jakob. Navnet Jakob betegner hvem han er etter naturen, mens navnet Israel betegner "det nye mennesket", nådestanden som han står i ved troen. I dette navnet ligger det også å være uten svik (Joh.1.48), altså en motsetning til Jakobs egen natur (Sal.32.2). Når Esau og Jakob møtes er all bitterhet borte. Brødrene omfavner hverandre og skilles som venner: et Guddommelig mirakel har funnet sted, Guds forvandlende makt i menneskers liv for dem som omvender seg og tror evangeliet.

Og historien videre kjenner vi : Jakob får 12 sønner som utgjør Israels 12 stammer : Ruben Simeon Levi Juda Jissakar Sebulon Dan Naftali Gad Asjer Josef og Benjamin.

Av disse utvelger Gud seg Josef: som betyr : han vil øke, la ham tilta. Som sitt redskap for å få israelittene til Egypt og gjøre dem til et stort folk!

Josef er Jakobs ellevte sønn og hans første sønn med sin elskede Rakel, født mens Jakob tjenestegjorde hos Laban. Et fremtredende trekk i beretningen om Josef er Jakobs kjærlighet til sin alderdoms sønn (1Mos 37.3), noe som går som en rød tråd gjennom hele fortellingen. Vi følger Josef fra hans tidlige ungdom da han fulgte sine brødre på beite.

Men det skal du høre mer om i neste nyhetsbrev...